

[Edvard Sørensen.]

ning fra deres Side, der rejste Spørgsmaalet, at man vilde forsøge paa at finde en Form, hvorunder man kunde give Arbejde i Stedet for Understøttelse. Det var paa det Grundlag, Loven blev bygget op i første Omgang, og derfor blev den affattet som det, den maatte være, en Understøttelseslov. Naar man gav Arbejde til dem, der fik Kommunehjælp eller Arbejdsløshedsunderstøttelse eller stod umiddelbart over for at skulle have det, skulde de have en Betaling for dette Arbejde, der var lidt højere end Understøttelse, men saaledes, at Betalingen altid var lavere end den Løn, man kunde faa for Arbejdet ude i Marken, idet man derved vilde animere disse Mennesker til at søge Arbejde ude i det frie Erhverv, saa snart det var muligt.

Saa længe Loven virkede paa den Maade, blev den brugt i nogen Udstrækning ude i Kommunerne, men efter at man har ændret den til, at der skal gives tariffmæssig Løn, efter at man har indført de Bestemmelser, som nu findes i Loven, og altsaa har gjort Loven til en Beskæftigelseslov i Stedet for en Understøttelseslov, har den tabt Interessen ude i Kommunerne.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Der er vist adskilligt rigtigt i, hvad det ærede Medlem, der lige havde Ordet, sagde, men man skal lægge Mærke til, at det Resultat, som Loven, som den oprindelig saa ud, førte til, var, at de paagældende Mennesker blev saa uensartet behandlet, at det var ganske umuligt og uforsvarligt over for Befolkningen at opretholde den Tingenes Tilstand. Ser man paa de Oplysninger — nu har jeg dem ikke her, men det ærede Medlem vil jo kunne finde dem —, som er blevet tilvejebragt med Hensyn til, hvor lang Arbejdstiden var, og hvad den ugentlige Indtægt, de paagældende Arbejdere kunde opnaa, androg, viser det sig, at det spændte lige fra den nøgne Arbejdsløshedsunderstøttelse eller Socialhjælp og til i nogle Kommuner næsten fuld Ugeløn. En saadan Uensartethed kunde man naturligvis ikke opretholde. I Loven, som den blev lavet om i 1938, er bevaret Forskellen mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere, nemlig med henholdsvis 30 Timers Arbejde og 36 Timers Arbejde, og det er fastsat, at den Løn, der skal betales, skal svare til, hvad de arbejdsløse skal arbejde for, naar der anvises dem Arbejde. De bliver derved stillet ens i alle Landets Kommuner, og jeg tror, at det til syvende og sidst maa være en af Lovgivningens fornemste Opgaver at stille

Landets Borgere ens i de forskellige Kommuner, saa at ikke enkelte Kommuner — jeg vil ikke sige mishandler Borgerne, men behandler dem mindre godt, end man finder det rimeligt i andre Kommuner.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg skal være villig til at erkende, at der var Uensartetheder efter den første Lov, men man vil sikkert ogsaa indrømme mig, at det var ikke over for Ændring af disse Uensartetheder, der var Uvilje, men over for det, at man ændrede Grundlaget for Loven. Uensartetheder *maatte* der ogsaa blive efter den første Lov, naar man ser paa Beregningen for Kommunehjælp, der er inddelt i tre Grupper, nemlig for København, Købstæder og Landkommuner. Men det er formentlig ikke den Uensartethed, Ministeren tænkte paa. Disse Forhold havde vi imidlertid været villige til at ordne, men man gik over til et andet Grundlag, og dette Grundlag er den lige Vej til fortsat at give Understøttelse i Stedet for at give Arbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Larsen: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen understregede i sin Tale i Virkeligheden nøjagtigt Ord for Ord, hvad jeg havde sagt i mine korte Bemærkninger. Jeg konstaterer med Tilfredshed, at vi er fuldkommen enige. Jeg vil gerne over for den højtærede Socialminister sige, at det maa dog være bedre for de arbejdsløse, selv om man ikke fastholder de normerede Satser, at tjene noget fremfor at gaa arbejdsløse, og det er dog maaske muligt, at Tiderne kan blive saadan ogsaa i dette Land, saa alvorligt som det hele ser ud nu, at man kommer til at fravige det jernhaarde Princip, man har inden for Fagforeningerne med Hensyn til disse Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning.

Strøm: Det er en ganske underlig Opfattelse af det foreliggende Lovforslag, der efterhaanden breder sig hos de ærede Medlemmer. Jeg vil erindre om, at vi fik dette Lovforslag fremsat, fordi Kommunerne ønskede at give Arbejde i Stedet for at give Understøttelse. Nu ønsker man, det skal